

ZARZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾

z dnia 5 marca 2014 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie zadań ochronnych
dla Biebrzańskiego Parku Narodowego

Na podstawie art. 22 ust. 2 pkt 1 i ust. 3 oraz art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2013 r. poz. 627, 628 i 842) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu nr 20 Ministra Środowiska z dnia 22 kwietnia 2013 r. w sprawie zadań ochronnych dla Biebrzańskiego Parku Narodowego (Dz. Urz. Min. Środ. poz. 30), w załączniku nr 2 w punkcie II „Sposoby ochrony na obszarach objętych ochroną czynną”, w lit. A „W ekosystemach leśnych”, w tabeli dodaje się lp. 20 w brzmieniu:

„20	Ochrona cennych siedlisk przyrodniczych naziemnych grzybów zlichenizowanych, w tym <i>Cladonia spp.</i> poprzez selektywne usuwanie drzew, grabienie ściółki i usuwanie martwej materii organicznej	0,06 ha 0,08 ha 0,50 ha 0,07 ha 0,16 ha 0,03 ha 0,48 ha 0,1 ha 0,03 ha	1. Obwód Ochronny Osowiec: 1) 329h, 2) 345g, 3) 345h, 4) 350a, 5) 350c, 6) 352a, 7) 352b. 2. Obwód Ochronny Werykle: 1) 396b, 2) 397a”
-----	---	--	--

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

MINISTER ŚRODOWISKA

MINISTER ŚRODOWISKA
Maciej H. Grabowski

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. Nr 248, poz. 1493 i Nr 284, poz. 1671).

UZASADNIENIE

Zarządzenie Ministra Środowiska w sprawie zadań ochronnych dla Biebrzańskiego Parku Narodowego jest wykonaniem upoważnienia zawartego w art. 22 ust. 2 pkt. 1 i ust. 3 oraz art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2013 r. poz. 627, 628 i 842). Zgodnie z tymi przepisami dla parków narodowych, do czasu ustanowienia planów ochrony, minister właściwy do spraw środowiska ustanawia w drodze zarządzenia zadania ochronne.

Zmiana wprowadzona do zarządzenia nr 20 Ministra Środowiska z dnia 22 kwietnia 2013 r. w sprawie zadań ochronnych dla Biebrzańskiego Parku Narodowego (Dz. Urz. Min. Środ. poz. 30) podyktowana jest potrzebą podjęcia czynnej ochrony cennych siedlisk naziemnych grzybów zlichenizowanych (porostów), w szczególności porostów z rodziny *Cladoniaceae*, w których występują gatunki wymienione w załączniku V Dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory i w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 9 lipca 2004 r. w sprawie gatunków dziko występujących grzybów objętych ochroną (Dz. U. Nr 168, poz. 1765). Obszar Parku jest istotną ostoją krajowej populacji tych ginących organizmów.

W dolnym basenie Biebrzy wykształciła się synuzja porostów na siedlisku w typie boru suchego. Jest ono optymalne dla występowania porostów naziemnych ze względu na ubogość podłoża i odpowiednie nasłonecznienie. Większość tych siedlisk w okresie powojennym została intensywnie zalesiona sosną. Spowodowało to limitację dopływu światła do podłoża i jego wzbogacenie w biogeny w wyniku opadu i rozkładu martwej materii organicznej (martwego igliwia, gałęzi, pni oraz całych drzew). Miejscowo wprowadzono także brzozę brodawkowatą jako tzw. przedplon w celu użyczenia podłoża. Wskutek tych działań siedliska dogodne do zasiedlenia przez porosty naziemne zostały przekształcone w sposób niekorzystny dla ich wymagań ekologicznych.

W celu zwiększenia arealu siedliska do potencjalnego zasiedlenia przez porosty Park planuje:

- 1) selektywne usunięcie sosny zwyczajnej, zebranie martwej materii organicznej (gałęzie, pnie, całe leżące drzewa) z całości powierzchni przewidzianych do wykonania zabiegów, a w sąsiedztwie synuzjów najbardziej zagrożonych sukcesją ręczne wygrabianie ściółki. Ścięte

sosny będą pozostawiane na skraju powierzchni w celu zwiększenia zimowej bazy pokarmowej dla łośi. Skutkiem wykonanych zabiegów będzie odpowiednie doświetlenie podłoża, co umożliwi inicjację naturalnych odnowień sosnowych, stanowiących ważne źródło diety zimowej łośi,

2) selektywne usunięcie brzozy brodawkowatej oraz zebranie z całości powierzchni martwej materii organicznej (butwiejących liści oraz gałęzi). W rezultacie zostaną odtworzone optymalne warunki siedliskowe dla porostów naziemnych poprzez wzrost dopływu światła do podłoża oraz jego zubożenie.

Realizacja działań przewidywana jest w sezonie zimowym 2014 r.

Na powierzchniach objętych zabiegami prowadzony będzie coroczny monitoring ich efektów oraz ewentualne usuwanie pojawiających się gatunków inwazyjnych, tj. dębu czerwonego (*Quercus rubra*), robinii akacjowej (*Robinia pseudoaccacia*) oraz czeremchy amerykańskiej (*Padus serot*).